Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 31/03/2019 a les 18:00

L'aventura de Titot per arribar al Doctor Music del 97

La veu de Brams ens explica l'accidentada experiència de la banda al festival de la vall d'Àneu | El grup berguedà va actuar en substitució de Ziggy Marley

Brams | Xavier Mercadé

Un festival és una gran olla de històries, vivències i experiències que molts cops costen d'oblidar. Encara que els anys passin hi ha records que queden per a la posteritat, perquè normalment els dies de felicitat són difícils d'oblidar. Les tres edicions del Doctor Music Festival als Pirineus catalans van marcar un abans i un després per a molts aficionats a la música i per a molts músics.

Durant els propers mesos abans no arribi la ressuscitada edició del festival, que se celebrarà de l'11 al 14 de juliol, hem volgut parlar amb algunes de les cares conegudes del panorama musical català que van assistir entre els anys 1996 i 1998 al festival d'Escalarre, ja sigui perquè hi tocaven o perquè hi eren com a públic gaudint de la cinquantena de bandes que formaven el cartell. En aquest moment d'incertesa per saber si el festival es farà o no a la vall d'Àneu, parlem amb Titot perquè ens expliqui com va viure l'edició del 1997, en la qual **Brams** va actuar de rebot.

Francesc Ribera 'Titot' ho explica així:
"Jo era als *sanfermines* de Pamplona l'estiu del 97, quan encara no hi havia mòbils, i ja portava dos dies sense dormir, de festa. Al pujar a casa d'un amic amb la colla que anàvem, durant un dels *encierros*, aquest amic em rep amb el telèfon a les mans i em diu: "*Es para ti*". A l'altra banda de l'auricular hi havia el mànager de **Brams** -que casualment havia fet la mili amb aquest amic meu *pamplonika*-, que em localitzava *in extremis* perquè ens havien ofert tocar al Doctor

Music a última hora perquè **Ziggy Marley** havia suspès el seu concert.

Era l'últim bram que faltava per comunicar-li la notícia, la resta ja estaven tots localitzats. Vaig anar ràpidament cap a l'estació d'autobusos perquè tocàvem l'endemà, és a dir que tenia 24 hores per arribar a Escalarre. Em van dir que no hi havia places als autobusos que anaven cap a Barcelona i vaig decidir fer autoestop. Va parar un home que anava cap a un poble de la Franja, però no m'anava gaire bé tampoc, perquè amb el temps que trigàvem a arribar i després intentar anar fins al Pirineu o fins a Barcelona hauria estat impossible. Vaig acabar fent-me amic d'aquell home, de tota manera, i vam passar la nit junts i a les 6 del matí em va deixar a l'aeroport de Pamplona.

D'allà vaig agafar un vol cap a Barcelona, l'hostesa em va haver de despertar a cops de puny perquè entre els dies sense dormir i la ressaca acumulada estava totalment grogui. Allà havia pogut parlar amb algú perquè em vingués a buscar i vam anar directes a la vall d'Àneu. Vaig arribar que faltava molt poca estona perquè comencés el concert, sense saber gaire com, de sobte estava a l'escenari davant moltes persones que s'esperaven **Ziggy Marley**. Recordo que el concert va anar bé, també que abans de sortir fèiem broma dient que jo havia de sortir amb una fregona al cap perquè el *susto* no fos tan gros. Vam acabar dormint a una tenda que no era nostra, tot plegat va ser una bona aventura!"

Brams. Foto: Xavier Mercadé